

Liberális kisebbség

A választás tétje: 308 parlamenti mandátum. Többségi kormányzáshoz minimum 155 képviselő szükséges.

Liberális:	135,	37%
Konzervatív:	99,	30%
Bloc Québécois:	54,	13%
NDP:	19,	15%
Független:	1,	.06%
Egyéb:	--	5%

Az eredmények arra mutatnak, hogy Paul Martin liberális miniszterelnök megnyerte a választást, azonban elvesztette a párt immár 11 éve fenntartott többségét a parlamentben. 25 év után most van először Kanadának kisebbségi kormánya. Várható, hogy június 29-én, Adrienne Clarkson, Kanada általános kormányzója felkéri Mr. Martin-t, hogy alakítsa meg Kanada 38.-ik kormányát.

Helyén marad Kanada "természetes kormánypártja"

Paul Martin liberális miniszterelnök megnyerte első mandátumát miután tavaly decemberben átvette a hatalmat elődjétől, Jean Chrétien miniszterelnöktől. Mr. Martinnak sikerült meghosszabítania az immár

11 éves liberális kormányzást, de pártja elvesztette az idáig élvezett parlamenti többségét. Így Kanada 38. kormánya egyben az ország tizedik kisebbségi kormánya is. A 308 mandátumból, összesen 135 lett liberális, 99 konzervatív, 54-en ülnek majd a Bloc Québécois frakcióban és 19-en a baloldali New Democratic Party soraiban. Többségi kormányzáshoz 155 képviselő szükséges.

Kisebbségi kormányaink

Kanada első kisebbségi kormánya William Lyon Mackenzie King liberális miniszterelnöksége alatt alakult meg 1921-ben. Akkor 119 liberális képviselő volt a parlamentben egy 116 képviselőből összetett konzervatív ellenzékkal szemben. Mackenzie King kormánya több mint 3 és fél évig volt hatalmon, mivel a baloldali Progresszív Párt támogatottságát élvezte az ellenzék soraiból. Az 1925-ben megalakult második kisebbségi kormány szintén King miniszterelnöksége alatt volt, de egy botrány kirobbanása miatt, 6 hónap után megbukott a liberális kormányzat.

1926-ban Arthur Meighen konzervatív miniszterelnök került hatalomra 99 képviselővel, a 146 képviselőből álló ellenzékkal

szemben. De Mr. Meighen kormánya összesen 2 hónap leforgása után megbukott.

A Konzervatív Pártnak 1957-ben sikerült ismét kisebbségi kormányt alakítani, miután megbuktak a liberálisok. John Diefenbaker konzervatív miniszterelnök kormánya 5 hónap után megbukott, azonban az 1958-as választáson ismét győzött a jobboldal. Ekkor már többségi kormányt alakíthattak. Az 1962-es választáson Diefenbaker miniszterelnök ismét megnyeri a választást, de már megint csak kisebbségben tud kormányozni. Hat hónap után megbukik a konzervatív kormány.

1963-ban Lester B. Pearson liberális miniszterelnök megnyeri a választást és ő alakíthat kisebbségi kormányt. A 136 mandátumos Liberális Párt 17 New Democratic Party képviselő nem hivatalos támogatottságával kormányozhat. Pearson miniszterelnök kormánya kevesebb mint 2 és fél évig tart.

1965-ben Mr. Pearson ismét megnyeri a választást, de ekkor is csak kisebbséget kap a szavazóktól. 1967-ben lemond a liberális kormányfő és Pierre Trudeau veszi át a kormányzást. 1968-ban többséggel nyeri meg a választást, de több mint két ciklus kormányzás után, Trudeau miniszterelnök ismét kisebbségben kénytelen kormányozni, az 1972-es választásokat követően. Ekkor a liberális miniszterelnök csak 2 mandátummal haladta meg a konzervatívokat. M. Trudeau kevesebb mint másfél év alatt megbukik egy bizalmatlansági indítványon, azonban ismét megnyerni a következő választást, immár abszolút többséggel.

1979-ben a konzervatív Joe Clark megdönti a több mint 10 éve hatalmon lévő Trudeau miniszterelnököt, de kisebbségben kénytelen kormányozni. Ekkor tizze több konzervatív képviselő van a parlamentben mint liberális. De 6 hónap után Clark miniszterelnök kormánya megbukik egy bizalmatlansági szavazáson. 1980-ban ismét Pierre Trudeau liberális pártja kerül hatalomra, immár többséggel.

25 év után, Paul Martin alakíthatta meg Kanada 10. kisebbségi kormányát. A liberális miniszterelnök nem áll koalícióra egyetlen ellenzéki párttal sem, hanem egyes törvény javaslatokra kéri majd a három ellenzéki párt támogatását. Valószínű a jelenlegi kisebbségi kormány is viszonylag rövid életű lesz. Megfigyelők szerint 1-2 éven belül ismét az urnák elé vonulnak majd a szavazásra jogosult kanadaiak.

Viszontlátásra Montreál!

*Megszűnik a megaváros,
újjászületnek a sziget régi városai*

Isten Hozott Westmount városában—ezzel az örömteli köszöntéssel reagáltak a Montreál sziget közepén lévő, csaknem 25,000 lakosságú régi-új városban. Westmount volt az egyike azoknak a 15, nagyrészt angolok által lakta kerületeknek, melyek a június 20-án megtartott szavazáson a leszakadás mellett döntöttek. Montreál 28 kerületéből, 22-ben tartottak népszavazást és a végén összesen 15 fuzionált önkormányzat szavazott a városból való leválásra. Az eredmények kihirdetése után, pezsgővel, köszöntésekkel és

győzelmi beszédekkel jelezték az új időkezdetet Montreál sziget életében. A nyugati partokon lévő Baie D'Urfé-ben pedig a község régi polgármestere, a 80 éves Anne Myles, táncra pördült lelkes támogatóival együtt. Montreál polgármestere, Gérald Tremblay, egy decentralizált megaváros megtartására hívta fel a szavazókat. De a végén a fuziót támogató kampány kudarcot vallott, nagyrészt azért mert még nem tűnt el az a mérges hangulat, mely a közvéleményben uralkodott a volt Parti Québécois kormány 2002-ben hatályba lépett erőszakos önkormányzati összevonásai után. A maga részéről az egy éve kormányzó québeci liberális kormány sikernek minősítette a tartomány szerte megrendezett önkormányzati népszavazást. De az ellenzéki Parti Québécois szerint a nagy-Montreál halála, a liberális kormány kudarc és egyben megoszthatja a francia és angol lakosságot Kanada második legnagyobb városában. Montreál sziget 1,8 milliós lakosságából, összesen 220 ezren laknak olyan kerületekben, melyek a leszakadást választották. Ez a szám azért alacsony, mert egyes volt városok, illetve községek meglehetősen kicsik. De területileg a sziget nyugatra fekvő részé csaknem teljes egészében levált a várostól. A 9 leszakadt nyugati kerület: Baie D'Urfé, Beaconsfield, Dollard-des-Ormeaux, Dorval, Dorval Island, Kirkland, Pointe-Claire, Senneville és Ste. Anne de Bellevue. A Montreál sziget közepén levált kerületek: Cote St. Luc, Hampstead, Montreal West, Mount Royal és Westmount. A sziget keleti részén csak Montreal-Est szavazott a szakadás mellett. A Montreálról délre fekvő Longueuil

városát még súlyosabban érte a népszavazás. Longueuil 6 kerületéből 4 döntött a leválás mellett: Boucherville, Brossard, St. Bruno és St. Lambert. A szavazást követő napon megalakultak a leszakadási folyamatot irányító bizottságok tartomány szerte. Montreálban pedig a népszavazás eredményére való tekintettel, valószínű hogy ősszel előrehozott önkormányzati választásokra kerül sor.

Kegyetlen és mérges hangulat az angol vitán

Paul Martin liberális miniszterelnök meggyőződéssel beszélt Kanadáról a 2 órás keddi esti angol nyelvű választási vitán. A miniszterelnök szerint Kanada egy „kisebbségek nemzete” ahol időnként meg kell védeni a kisebbségeket a többségtől. „Én nem hiszem, hogy a kisebbségek egyszerűen alá vannak rendelve a parlament akarátának. Én abban hiszek, hogy a jogok azok jogok és azért van a felsőbíróság, hogy ezeket biztosítsa”—mondta Mr. Martin, utalva az egyneműek házasságáról kialakult vitára. De Mr. Martin hevesen bírálta a Konzervatív Párt vezetőjét, Stephen Harpert, akiről azt találta mondani, hogy romokba dőntené a kanadai gazdaságot tervezett adócsökkentésével és a hadseregbe pumpált milliárdokkal. Mr. Martin így összegezte ellenfele álláspontját: „Nézzék meg mit mond Mr. Harper: ha keresel pénzt, kapsz egy adólevonást, mely segíthet gyermekeid gondozásában. Ha egyedülálló anya vagy, illetve gyermeked különleges gondozást igényel, én nem adok neked semmit.” Mr. Harperhez fordulva, a miniszterelnök azzal vádolta a

konzervatív vezetőt, hogy elvonná a nők jogait azzal, hogy szigoritana az abortuszon.

De a szikrák főleg akkor repültek, amikor az iraki háborúra került a szó. Mint ismeretes, tavaly Mr. Harper még támogatta az amerikai inváziót.

A négy vezető közül, ő volt az egyedüli aki bírálta a liberális kormány azon határozatát, hogy nem követi az Egyesült Államokat a háborúba. A vitán Mr. Martin ezt a konzervatív álláspontot egy tavaly keletkezett bocsánatkérő levéllel illusztrálta, melyet a konzervatív vezető küldött egy amerikai újságnak. „Ön irt egy levelet egy idegen újságnak, melyben bocsánatot kért a kanadaiak nevében. Nem lehet így bizalmat és tiszteletet szerezni. Ön azt mondta, hogy a kanadaiak hibáztak, de Ön hibázott”—mondta Mr. Martin.

Mr. Harper ezzel biztatta a választókat: „Ebben a választásban nem egy országot kell választani. Nekünk már van egy nagyszerű országunk. Ez a szavazás egy kormányról szól. Ez a választás arról szól, hogy véget vetünk egy évtizednyi liberális pazarlásnak és korrupciónak.” Mr. Harper szintén bírálta Jack Layton, a baloldali NDP vezetőt, aki „nem akar semmilyen kapcsolatot Amerikával.” Mr. Layton, azonban továbbra is úgy látta, hogy egy konzervatív kormánya alatt, „Kanada az 51. állam lenne.”

A négy parlamenti párt vezetői, köztük a Bloc Québécois is, 2 vitában vettek részt. Az egyik angol nyelven, a másik pedig franciául történt. Mindegyik vezető beszél franciául, így a kanadai-francia nézők is közelebbről ismerkedhettek meg a pártokkal.

Képriport a Péter-Pál piknikről

A Kanadai Magyar Hírlap az alábbi képeket a 2004. június 24-én, Rawdonban megrendezett magyar Péter-Pál pikniken készítette.

Bejárat a Magyarok Nagyasszonya Egyházközség Rawdoni parkjába.

Deák Ferenc atya, a Magyarok Nagyasszonya Egyházközség plébánosa a tábori misén

Tábori mise

Ebéd a pikniken

Deák Ferenc Atya a tábori misén

Bazár a pikniken

Kanadai Magyar Hírlap
ISSN: 1710-8837
Honlap: www.kanadaimagyar.com

Szerkesztő: Ádám Christopher

A Kanadai Magyar Hírlap missziója a közösségi kapcsolattartás és az aktuális valamint hasznos információk és kanadai közéleti hírek közlése. A Kanadai Magyar Hírlap jelenleg csak internetes formában jelenik meg, mivel rendszeres bevétellel nem rendelkezik. De az itt megjelenő írások egy része megjelenik a Magyar Krónika nyomtatott újság "Kanadai Híradó" című rovatában. Egyházi, közösségi és egyéb non-profit szervezetek hírei találhatóak a honlapon. Magyar vonatkozású hírekén kívül, időközönként egyéb érdekes kanadai eseményekről is adunk tájékoztatást. A Hírlapban hetente jelennek meg új cikkek és a régi beszámolókat pedig az archivum tárolja.

